

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 273. — ŠTEV. 273.

NEW YORK, MONDAY, NOVEMBER 21, 1910. — PONEDELJEK, 21. LISTOPADA, 1910.

VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

MOHORJEVE KNJIGE za leto 1911

so dospeli in smo jih pričeli naročni-
kom razpoložljati.

Naročili smo jih par sto komadov
več in kadar jih želi imeti, naj nam
dopravlje \$1.30, na kar mu jih odno-
šljemo po pošti registrirano.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortland St., New York, N. Y.
Rojaki v Clevelandu, O., in okolici
dobe knjige v podružnici:
6104 ST. CLAIR AVE.

Iz delavskih krogov. Strajkarji in policija.

Samuel Gompers je proti izključenju
črncev iz American Federation of
Labor.

STRAJK V MASSACHUSETTS.

V stavbni obrti vlada še mir. — No-
va organizacija voznikov v Brook-
lynu. — Izgredi v Chicagi.

Strajk Šoferjev v New Yorku se
nadaljuje in na več krajih je prislo-
že do spopadov med policojo in straj-
karji. Policijski komisar Driscoll je
rekel, da bo proti strajkarjem brez-
obzirno postopal in je dal policijskim
naroci, da morajo vstopiti zbiranje
strajkarjev na cesti s kropicami pre-
prečiti. Driscoll se je sam postavil
na čelo policijskemu oddelku, ki je
nastopil proti strajkujočim Šoferjem
in jih razgnal.

Črnci in American Federation of
Labor.

St. Louis, Mo., 19. nov. Samuel
Gompers, predsednik od American
Federation of Labor, je izjavil, da on
nikakor ni za to, da bi se črni iz-
ključili iz American Federation of
Labor. Delegat Andrew Furness iz
San Francosco je predlagal, da se
ustanovi unija trampov ali potujočih
delavcev in da se trampi z delanjem
podpirajo in ne z nakaznicami za
živila.

Strajk v predilnici v Ludlowu.

Ludlow, Mass., 19. nov. Nad 700
delavcev, ki so delali v predilnici od
Ludlow Manufacturing Association,
je pričelo strajkati. V predilnici se
izdeluje platno za vrečo. Ker se ob-
lasti bojijo izgredov, so zaprisegle
več pomoznih šerifov.

Položaj v stavbni obrti.

V stavbni obrti v New Yorku vla-
da zdaj še mir, da so kleparji od-
puščeni od dela. Stavbni podjetniki
so izjavili, da bodo namestili
skabe, delaveci pa na to odgovorili,
da v tem slučaju takoj proglašijo ge-
neralni strajk vseh stavbinih de-
lavcev. Stavbni podjetniki niso
mogli dozdati delbiti skabov.

Organizacija voznikov.

Včeraj se je vrnil na Grand Ave.
in Pacific St. v Brooklyn Borough v
New Yorku shod voznikov, na katerem
se je sklenilo, ustavnost krajev-
ne organizacije voznikov.

Izgredi v Chicagi.

Chicago, Ill., 19. nov. Na Kedzie
Ave. postaji Metropolitan nadaceste
zeleznic je prislo včeraj med straj-
karji in skabi do spopada. Neki mo-
ski je bil v hrbet ustreljen in 4 drugi
so bili težko ranjeni. Med potuji-
mi nastala velika panika. Ko je pri-
šla policija, so izgredniki pobegnili.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-American proge
OCEANIA

odpliuje dne 23. novembra

ALICE

odpliuje dne 30. novembra

iz New Yorka v Trst in Reko. S tem
parnikom dospejo Slovenci in Hrvati
na slavnost septembra napaden guverner
Gautret. Napadalec je stiskal ustreljen-

v voz, v katerem se je vozil Faw-
tier. Kroglice so prodile streho voza,

ali niso zadeli guvernerja. Napadalec
je brez sledu pognil. Atentat je priz-
njal v mestu veliko razbur-
jenje.

Atentat na guvernerja v Guadeloupe.

Point-à-Pitre, otok Guadeloupe, 19.

nov. Na guvernerja Williama Faw-

tiera se je izvršil atentat in sicer ob

isti uri in na istem mestu, kjer je bil

neseča septembra napaden guverner

Gautret. Napadalec je stiskal ustreljen-

v voz, v katerem se je vozil Faw-

Tier. Kroglice so prodile streho voza,

ali niso zadeli guvernerja. Napadalec

je brez sledu pognil. Atentat je priz-

nal v mestu veliko razbur-

jenje.

Ponarejevalci denarja v Brooklynu prijeti.

Detectivi zvezne tajne službe so are-
tovali tri moške, ki so razpečevali
ponarejen denar.

TRGOVEC S ZEMLJISÖI.

Bankovci so bili tako dobro ponare-
jeni, da jih je bilo težko ločiti od
pravih.

Detectivi iz zvezne tajne službe so
v hiši štev. 128 Flushing Ave., Brook-
lyn, aretovali tri moške, ki so ponare-
jevali denar. Pri aretaciji so dobili
detectivi v stanovanju aretovanec
mnogo ponarejenega denarja, papir-
natega in kovanega in vse priprave
za ponarejevanje.

Detectivi so imeli že dlje časa are-
tovanca na sumo, da so razpečevali
denar in so se vsled tega nastavili v
omejeni hiši in se seznanili z ojimi.
Pred dvema dnevnoma so detectivi
predstavili ponarejevalec denarja nekega Ottona Blinka, o katerem se
dejali, da je trgovce s zemljišči, v res-
nici pa je bil tudi detectiv.

Nastavljen past.

Detectivi so dobro računali. Mr. Blink je zdel ponarejevalec pravni
mož, kateremu bodo lahko oddali ponarejen denar. Ponudili so mu \$10.000
ponarejenega denarja za \$900 pravega. Mr. Blink je bil pri volji skleniti kupljeno in vse je bilo že dolo-
čeno za izplačilo, ko so naenkrat udri v stanovanje detectivi in aretovali Sal-
omonoma Sturmlechnerja, Sam. Dresslerja in Borasa Podolskya.

Mr. Blink trdi, da so mu ponareje-
valec denarja pokazali dva bankove-
ja \$5, ki sta bila tako dobro ponare-
jeni, da jih je bilo težko ločiti od
pravih.

Sturmlechner je bil poglavars ponare-
jevalev, on, kakor tudi Dressler in
Podolsky so na zelo slabem glasu.
Podolsky je tudi na sumu, da je neko
ženski oropal za \$3000.

SLOVENSKE NOVICE.

Veselica društva sv. Jožeta.

Ob smrtni posteli.

Otroci in žena so bili navzoci ob nje-
govi smrtni posteli.

Astapova, 20. nov. — Grof Lev Ni-
kolajevič Tolstoij je ob 6.05 zjutraj
umrl. Ob 5. uri zjutraj so zdravnik
izjavili, da njegovo srce že*prav slabije
in da je njegovo zdravstveno stanje
zelo krivito. Zdravnik so morali
dati bolniku stimulant, da so
ozivili delavnost srca. Med dvorcem že
imej grof napade srčne slabosti in
proti včeraj je bil popolnoma obslabil
slovenska veselica.

Ob smrtni posteli.

Grofica Tolstojeva in otroci so bili
navzoci ob smrtni posteli ali le med
časom, ko je spel. Zdravnik niso pu-
stili nikogar v bolnikovo sobo, kjerega
navzočnost bi bila bolnika razburila.

Tudi niso izrecili pismo metropolita
Antonija v Petrogradu, kateri je
ponal grofa, da se vne nazaj v na-
ročje pravoslavne cerkve.

Grof Tolstoij je bil do zadnjega pri-
metni in zavestni in je pozal dobro
svoj položaj. Večkrat se je onesvetil
ali po vsakem napadu se je po-
čutil zoper dobro, toda zdravniku so
svedočili, da je vse to le navedeno —
Zdravnička Čuroški in Uzov sta sijun
Mihaila povедala resnico, da more
vrač trenotek nastopili smrt.

Njegove zadnje besede.

Ko ga je enkrat napadla srčna slabo-
st, je prije svoje hčerko Tatino, ki je
bila edina pri njej za roko in jo
potegnil k sebi. Zapiralo mu je sa-
po in komaj je začepalo: Zdaj je ho-
ne.

Tatina se je vstrelila in je hotela
teči po zdravniku ali oče, ki je zadržal
za roko in je ni izpustil. Klicala

je po pomoči in ko je došli zdravnik

izpravil bolniku injekcijo, se je ta
zopet zavedel in dejal: Na svetu je
na milijone ljudi in mnogo trpičev.

Zakaj vedno skrbite za mene. To so
bile zadnje besede, katere je izpre-
goril veliki ruski pesnik, pisatelj in

tolstojevo življenje.

Grof Lev Nikolajevič Tolstoij je po-
tomec stare ruske plemiške rodbine.

Rojen je bil 28. avgusta 1824.

do Ljubljane 35.60.

do Zagreba 36.20.

Vozne knjigine Wolkonskiye.

Materi ne pozna, ker mu je umrla, ko je

bil še poldrugo leto star. Oče je zi-

bil velik pravnik in strelja.

vel zelo lahkoniljeno in je tudi kma-
lu umrl. Njegova vzgoja je bila izre-
čena domačim učiteljem in sorodni-
kom. Po dovršeni vsečilčni štu-
diji je hotel mladi grof gospodariti
na svoji graščini Jasnjaja Poljan, ka-
tero je bil pododelovan po svojem očetu,
ali to mu ni ugodilo in šel je med vo-
jake. Udeležil se je mnogih bojev v
Kavkazu in tudi Krimsko vojsko. Po
sklejenem miru je izstopil iz vojske
in se posvetil pisateljevanju. Leta 1861,

je posvetil pisateljevanju. Leta 1861,

se je vrnil grof Tolstoij na svojot graščin

in Jasnjaja Poljan in tu je spsal

bil še poldrugo leto star. Oče je zi-

bil velik pravnik in strelja.

vel zelo lahkoniljeno in je tudi kma-
lu umrl. Njegova vzgoja je bila izre-
čena domačim učiteljem in sorodni-
kom. Po dovršeni vsečilčni štu-
diji je hotel mladi grof gospodariti
na svoji graščini Jasnjaja Poljan, ka-
tero je bil pododelovan po svojem očetu,
ali to mu ni ugodilo in šel je med vo-
jake. Udeležil se je mnogih bojev v
Kavkazu in tudi Krimsko vojsko. Po
sklejenem miru je izstopil iz vojske
in se posvetil pisateljevanju. Leta 1861,

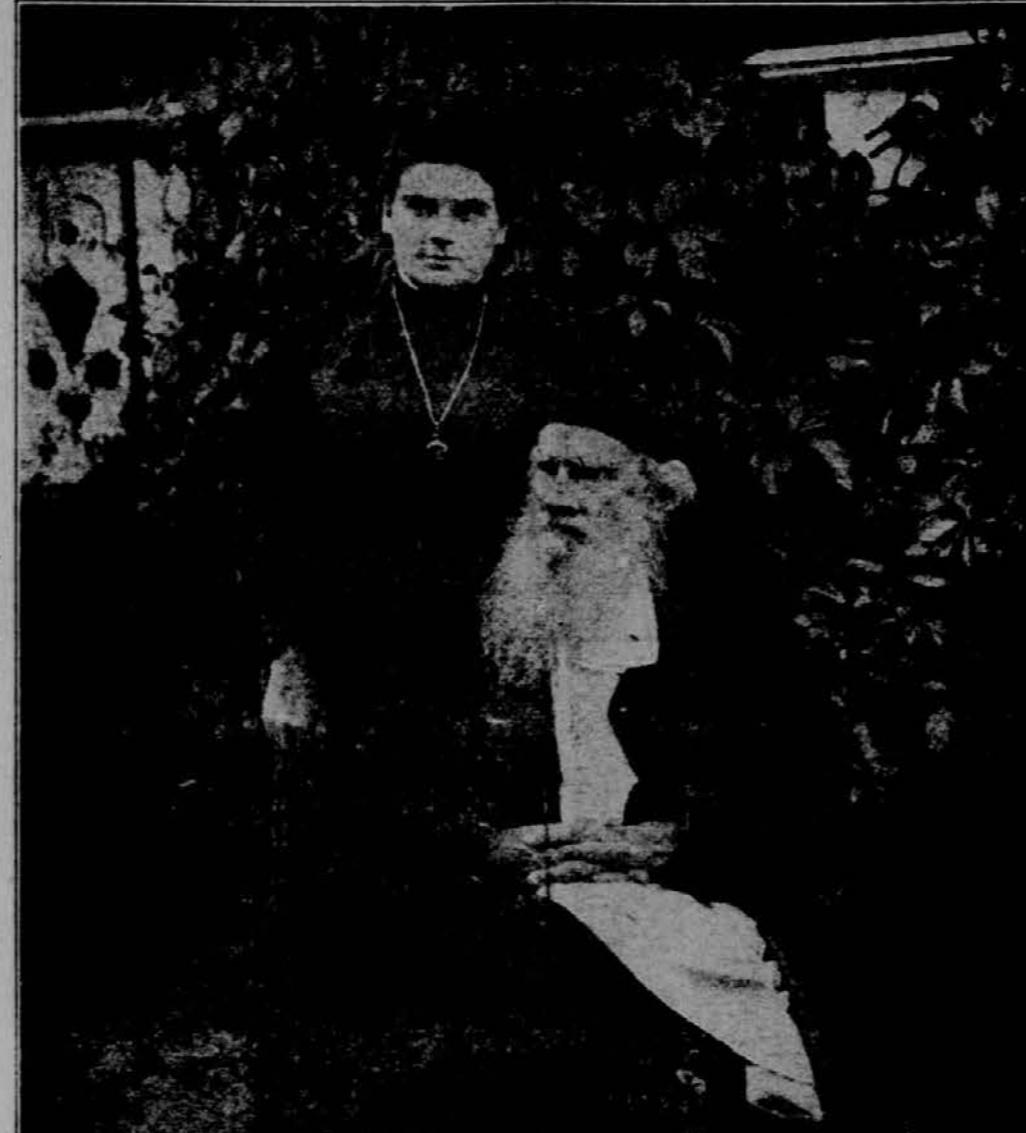
se je vrnil grof Tolstoij na svojot graščin

in Jasnjaja Poljan in tu je spsal

bil velik pravnik in strelja.

vel zelo lahkoniljeno in je tudi kma-
lu umrl. Njegova vzgoja je bila izre-
čena domačim učiteljem in sorodni-
kom. Po dovršeni vsečilčni štu-
diji je hotel mladi grof gospodariti
na svoji graščini Jasnjaja Poljan in tu je spsal

bil velik pravnik in strelja.

+ GROF LEV NIKOLAJEVIČ TOLSTOJ.

Grof Tolstoj

je včeraj umrl.

Zarota v Mehiki.

Priprave za vstajo.

Top se je razletel.

Štirje ubiti.

Krvavi sponadi.

Oboroženi Mehikanci so baje na potu

proti Marathoni v Texasu.

RAZSTRELJENI TOP JE BIL NOV.

Granata je eksplodirala v cevi novega

topa.

Češka politična visoka šola.

Na mornarskem strelšču v Indian Head se je

"GLAS NARODA"

(Slovenec Daily)
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Na celo leto velja list na Ameriko in
Canadu. \$3.00
per lot. 1.50
list za mesto New York 4.00
per lista za mesto New York 2.00
Europe in vse lota 4.50
" " per lota 2.50
" " cetera 1.75

"GLAS NARODA" izbaja vsak dan in
izjemni nedelji in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopis brez podpisa in osobnosti se ne
izdajajo.
Dopis naj se blagovoli pošljati po
Money Order.
Pri spremembah kralja naročnikov
premimo, da se nam tudi prelje
bivališče naznani, da hitreje najde
našnivnika.

Dopisom in pošljitvam naredite ta
nas:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telephone 4687 Cortlandt.

Linčanje.

Linčanje, ki je v navadi v južnih državah, opravljuje s tem, da je v omahu na podlivi krajih večkrat menje opravljeno, da bode zločine usel pravljene kazni, ker regularna justica iz enega ali drugega vzroka ne deluje dobro. Žrtev linčanja so navadno reže, za katere se ne razvajamo nobeni vplivni faktorji.

Zdaj imamo prav blizu New Yorka slnec črnca Thomasa Williamsa. Enou najzanesnejših hudočelstva, o-krunba in umor otroka, se je izvršila in je razburilo prebivalstvo. Razburjenje je naravno in umilivo in ludo bi bilo, če bi tega ne bilo. Ali živalska narav, ki je guala zločinea, da je izvršil ones težko hudočelstvo, se pojavi tudi pri prebivalstvu in mu skusa vzeti pamet. Prebivalstvo želi morilcev kri in ga hoče vreči na grmo. Ako bi se oblastim ne bilo posrečilo spraviti črnca Williamsa na varno, bi bil že gotovo vsel na kakem drevesu, ali pa bi ga bili že zadržali na grmo. In to bi se bilo zgodilo včas temu, da ljudje dobro vedo, da morilce ne bode navel kazni, ako je res zakrivil hudočelstvo.

Vrh tega pa še oblastim dodač nima nobenih dokazov, da je Williams res umoril desetletno dekleico Mary Smith. Policija ga ima doseči samo na sumu, da je on izvršil umor. To bi bilo že za mnogo ljudi pod drugimi okostnostmi vrek, da se ga smatra za nedolžnega. Zakaj je Williams krik? Ker so ga baje videli v bližini kraja, kjer se je izvršil umor, Williams taj vse. To je naravno. On je moral celo položiti svojo roko na čelo umorjene deklicice in priseči, da je nedolžen. Prisegel je. Vzlie temu pa je lahko vendar le krik umora, ali ravno tako lahko pa se nabaja pravi morilci med množico, ki zdaj divja proti črnemu Williamsu.

Ali je mogoče, da bi prijeti črnec v enem county, tudi če je nedolžen, dolil pravljeno sodbo? Mi dvomimo o tem. Živalska narav, ki tiči v človeku, bi to preprečila.

Dogodki v Mehiki.

Rabuka, ki je nastala v severnem delu Mehike zaradi linčanja Mehikanca Antonija Rodrigueza, ki je umoril ženo nekega farmerja, pridobiva na pomenu, ker jo hočejo Diazovi na-sprotojki izkoristiti v svoje politične namene in jo imeti za povod, da strmoljavijo predsednika Diaz. Ameriški konzul v mestu New Laredo je izvedel, da je voditelj revolucionarnega gibanja neki notoričen sovražnik predsednika Diaz. V prejšnjih letih se v Zjedinjenih državah niso veliko brigali za rabuke v Mehiki. Predsednik Porfirio Diaz je bil vedno mož, ki je znal ukročiti upornike in revolucionarje. Imel je za to svoje posebno metodo. Koliko je bil postreljen, Španški Ameriški politiki pa so vredno svinčenje. Toda Porfirio Diaz ni danes več oni mož, ki je bil takrat, ko je stopil na čelo mehiškega republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor je to slučaj na Francoskem, da je v zvezki z nezgodbami porodi, marveč z vedno večjim izseljavanjem radi slabega gospodarskega stanja v državi. Kakor pričebuje časopis za socijalno znamost, se je leta 1904 izselilo 40.000 oseb, leta 1906 skoraj 122.000. Vsa ta masa se je podala v južno-ameriške republike, kjer se govoril španski, zlasti v Argentini. V tej državi se je leta 1906 od 122.000 izseljencev našel 73.000. Od leta 1877 do 1900 je narastlo prebivalstvo na Španskem le od 17 na 18 milijonov, a za bodoče ljudsko števje ne pričakujemo sploh nikakoga narastka, poč pa zmanjšanja prebivalstva.

Relativno nazadovanje z ozirom na naraščanje prebivalstva opaža se pri vseh romanskih narodih razen Italije: največ trpiha v tem pogledu Španci in Portugalski. Padanje prebivalstva na Španskem ni, kakor

V tovornem vozlu.

Slika iz življenja ameriških trampov.

Petnajst tednov sva že potovala ob železniški progi — petnajst tednov, ko nisva imela postelje, in čestokrat tudi strehe ne nad glavo! Tiho in rešigano sva stopala po pravogov: na desno ilove se so svetlikali relsi. Predverjajočim sva naložila nekemu farmerju visoko v hribih dva vozla slame. Mož je dal v skupem 25 centov, pozabila sva, se preje pogoditi za plačo. Se vedno nisva bila dovolj "smart". Moj bratranec je za njim nekaj normal, kar je bilčučak kakor "pekel" in "proklet naj bo". Danes sva imela še vedno 20 centov v skupni blagajni, in kljub temu, da nas je lakota morda. Kupiti si nisva hotelia nič. Za jutrek sva imela dve meloni, katera je ukrakel Gregor na nekem vremenu. Kugakala sva s povečenima glavnimi naprej, proti stari domovini . . .

Vsa znamenja so kazala, da se bližava New York. Povzdru, na plotovih, brzjavnih drogovih, drevesih sva videla reklamne napisne vseh močnih trgovin. "Kje kupujejo vsi ljudje oblike? Samo pri Taylor & Co." "Zavarujte se pri Granite Life Insurance! Mi smo vasi najboljši prijatelji!" "16 milij daj Hallers restavrant! Najboljši ostrize sveta!" Da, žež 16 milij. Potem ostaviva Ameriko. Objubil sem svojemu bratrancu, da se odpelje domov, ve ne dobiva v New Yorku dela. Sedaj sva bila tako daleč. Iz države Missouri, kjer sva delala na neki farmi, sva hodila do sem, in povsodi počevala na drugih farmah, a dobila vedno enak odgovor: "Well, presnuje je, ne moremo pomagati. Kadarko pride dež, ho tuži dela dovolj!" Deževati pa ni hotelo, tako tudi nisva dobila dela.

Drugega nisva imela, "kakor to, kar sva nosila na sebi, in to gotovo ni bilo veliko. In bila sva na poti proti stari domovini. Rad bi prinesel poskus sva, kak spomenik, toda tudi to ni bilo usogeče. Zaskrpal sem z zolmi ter se zgival v suknji. Kaj sem hotel? Spomin sem že imel, malarijo. — Gregor me je pogledal in vprašal: "Že zopet? No, pojedla dol, cesta je in hiše, močne spadajo že v Jersey City, tam je konec najinega potovanja." Pokimal sem in napotila sva se proti cesti.

Hodila sva četrti ure, ko je pripravljala za nama prazen tovorni avtomobil Singer Mfg. Co. Tako sva vedela, kaj nam je storiti. Eden se je postavil na levo, drugi na desno cesto, ko je peljal mimo; glibeno sva se zavrhala nanj. Več, kakor eno uro, sva se peljal, dokler se ni vstavil avtomobil do sreda Jersey City.

Gregor je sili, da bi šla takoj dol v Hoboken, ladjanji Hotel jih je videti, dele stare domovine, po kateri je hrepnel. Tudi jaz nisem imel nič proti temu in tako sem žel z njim. Spodaj na pomolu se je flegmatičen enkrat pozivil. "Čakaj malo, takoj pridem." je reklo in izginil skozi velika vrata. Čez pet minut je prišel nazaj z polvečjo hlebo črnega kruha. Kljub protestovanju vratarja, ki je hotel menda edinstvo, mu je všeč.

Lačna, kakor sva bila, sva otepala vlačni kruh, ter korakala ob stajališčih parnikov Lloyda, Holland Ameriške čerte in drugih parobrodnih družb. V Centry parku sva se vsečela na klop in premišljevala, kje bi prebil nöt. Jaz sem bil za železniški voz. Gregor pa je menil, da je zrak v parku bolj zdrav.

Na naki klopi sta sedela dva premočarska nakladača nemškega parnika Wilhelma II., katerega štirje rumeni dimniki so se videli od vode. "To je močno vse res," je pravkar reklo pri drugemu, "toda mene ne spravi tudi deset konj na prokleti skrižnici. Ce moram umreti, raje tukaj od gladi, kakor da bi se pristil na ladji trpinčiti od nadkušanja, tega psa!" Jaz sem ga opozoril, da kurjač mogoče ni toliko krv, pač pa parobrodna družba. Nato mi je začel točiti, kako veliko dela je imel, da je bila jed slabha in ravnanje nezmočno. Nekemu njegovevo tovarišu, kateremu je največ predmet nočko počakovljal, je reklo zdravnik: "In če imate samo eno nogo, v premogovo skladite moreno. Vsak dan bi se kdo delal bolnega?"

S tem nisem slišal nič novega. Trimmer me je vprašal za svet, kaj naj bi počel, in kako bi bilo, ako ostane v New Yorku. Žal, da mu nič nisem mogel nič svetovati.

To noč smo spali z Gregorjem daleč od trimmerja v parku. Postalo je vetrovno, in moskiti niso bili prevezni. Moja tovarša sta spala kakor ubita. Mene se je spet polačala mrzila, da sem zasnil Žele proti jutru. Vzbujen sem bil na prav nenavadni način. Začutil sem namreč naenkrat na podplati električen udarec. Kakor bliski hitro sem poskočil ter prestraneno gledal debelega policeja pred seboj, ki je ne da bi kaj govoril, udaril v svojim kolemem se trimmerja in potem mojega bratranceja po podplati. Možak je bil menda kedaj basto-

nadži na Turškem. Na ta, gotovo praktičen način je vzbulil okoli dvajset mož, ki so ležali raztreseni po parku. Potem je debelih svoj kolce zopet spravil ter odšel.

Ta jutranji pozdrav se nam umenju nič dopadel in sklenili smo, poskati drugo not kak drug hotel, kjer postopajo z gosti prijaznejše.

Cel dan smo povpraševali pri mnogih agentih, se ne rabiti noben parnik, namenjen v Evropo, delavec. Wilhelm II. je iskal 40 mož, nekaj kot nadomestilo za bolne, druge pa za poslogne trimmerje in kurjače. Nekej časa misila z bratrancem na ranjene noge, potem pa sva šla le tja. Usodo nas je obvarovala tega dela "krščanske pomorske vožnje", ker ne je zdravnik zavrnil kot bolnega. Brez mene se vedno 20 centov v skupni blagajni, in kljub temu, da nas je lakota morda. Kupiti si nisva hotelia nič. Za jutrek sva imela dve meloni, katera je ukrakel Gregor na nekem vremenu. Kugakala sva s povečenima glavnimi naprej, proti stari domovini . . .

Vsa znamenja so kazala, da se bližava New York. Povzdru, na plotovih, brzjavnih drogovih, drevesih sva videla reklamne napisne vseh močnih trgovin. "Kje kupujejo vsi ljudje oblike? Samo pri Taylor & Co." "Zavarujte se pri Granite Life Insurance! Mi smo vasi najboljši prijatelji!" "16 milij daj Hallers restavrant! Najboljši ostrize sveta!" Da, žež 16 milij. Potem ostaviva Ameriko. Objubil sem svojemu bratrancu, da se odpelje domov, ve ne dobiva v New Yorku dela. Sedaj sva bila tako daleč. Iz države Missouri, kjer sva delala na neki farmi, sva hodila do sem, in povsodi počevala na drugih farmah, a dobila vedno enak odgovor: "Well, presnuje je, ne moremo pomagati. Kadarko pride dež, ho tuži dela dovolj!" Deževati pa ni hotelo, tako tudi nisva dobila dela.

Naslednji dan se nam objubili na parniku "Potsdam" od Holland Ameriške črete delo tekom vožnje. Ze popoldne sem šel natro k Shore Road, obrežni železniški ter si poskalo pravlen vog in nekaj starih otek, da se počnejo. Tega sem dovolj zavrnil, da ga ne bodo premaknili. V Arkanzusu sva morala z bratrancem v nekemu vozu neprostovljeno potovati 90 milij nazaj, kar name je bilo umetno zelo sitno. — Da se je voz dopadel tudi drugič, sem spoznal, ko sem zlezel v nejega z gorečo svečico. Nekej notri ležecem trampu sem skočil odstopil uho, nakar je zarenjal: "Goldman, Son of a B . . ." ter zopet obmolknil. V vozu je ležalo 14 trampov, revezni iz svetovnega mestna! Najboljši ostrize sveta!" Da, žež 16 milij. Potem ostaviva Ameriko. Objubil sem svojemu bratrancu, da se odpelje domov, ve ne dobiva v New Yorku dela. Sedaj sva bila tako daleč. Iz države Missouri, kjer sva delala na neki farmi, sva hodila do sem, in povsodi počevala na drugih farmah, a dobila vedno enak odgovor: "Well, presnuje je, ne moremo pomagati. Kadarko pride dež, ho tuži dela dovolj!" Deževati pa ni hotelo, tako tudi nisva dobila dela.

Drugega nisva imela, "kakor to, kar sva nosila na sebi, in to gotovo ni bilo veliko. In bila sva na poti proti stari domovini. Rad bi prinesel poskus sva, kak spomenik, toda tudi to ni bilo usogeče. Zaskrpal sem z zolmi ter se zgival v suknji. Kaj sem hotel? Spomin sem že imel, malarijo. — Gregor me je pogledal in vprašal: "Že zopet? No, pojedla dol, cesta je in hiše, močne spadajo že v Jersey City, tam je konec najinega potovanja." Pokimal sem in napotila sva se proti cesti.

Hodila sva četrti ure, ko je pripravljala za nama prazen tovorni avtomobil Singer Mfg. Co. Tako sva vedela, kaj nam je storiti. Eden se je postavil na levo, drugi na desno cesto, ko je peljal mimo; glibeno sva se zavrhala nanj. Več, kakor eno uro, sva se peljal, dokler se ni vstavil avtomobil do sreda Jersey City.

Gregor je sili, da bi šla takoj dol v Hoboken, ladjanji Hotel jih je videti, dele stare domovine, po kateri je hrepnel. Tudi jaz nisem imel nič proti temu in tako sem žel z njim. Spodaj na pomolu se je flegmatičen enkrat pozivil. "Čakaj malo, takoj pridem." je reklo in izginil skozi velika vrata. Čez pet minut je prišel nazaj z polvečjo hlebo črnega kruha. Kljub protestovanju vratarja, ki je hotel menda edinstvo, mu je všeč.

Od Gregorja nisem videl drugega, kakor noge; splazil se je pod voz ter iskal zlatnikov. Niti zmisli se ni, da bi šel lovit begunca. Ko me je zaslišal, je zlezel izpod voza, ter me vprašal: "Ali si dobil kaj?" Pokimal sem, ter ga potegnil od voza, radi tramp, ki so bili se notri.

Denar, katerega sem obdržal, me nič težil. Gotovo bi izginil v kakem žepu, več bi ga oddal ameriškemu sodniku. —

Če moreš, sem si mislil, ter Žel nazaj.

Od Gregorja nisem videl drugega, kakor noge; splazil se je pod voz ter iskal zlatnikov. Niti zmisli se ni, da bi šel lovit begunca. Ko me je zaslišal, je zlezel izpod voza, ter me vprašal: "Ali si dobil kaj?" Pokimal sem, ter ga potegnil od voza, radi tramp, ki so bili se notri.

Denar, katerega sem obdržal, me nič težil. Gotovo bi izginil v kakem žepu, več bi ga oddal ameriškemu sodniku. —

Ko sva se z-bratrancem umivala v Centry parku, nas je dobil ladjanjski agent ter nam naznani, naj se pozur, več hočega priti na parnik Potsdam, ki je odpelj ob deveti uri zjutraj. Toda prej sva si kupila še vsak dan po spomin v počeni obliku. Uro kasneje sva bila na Hollandeju, na poti v staro domovino. S tem sva imela zadnji ameriški doživljaj, saj se peljal, dokler se ni vstavil avtomobil do sreda Jersey City.

Gregor je sili, da bi šla takoj dol v Hoboken, ladjanji Hotel jih je videti, dele stare domovine, po kateri je hrepnel. Tudi jaz nisem imel nič proti temu in tako sem žel z njim. Spodaj na pomolu se je flegmatičen enkrat pozivil. "Čakaj malo, takoj pridem." je reklo in izginil skozi velika vrata. Čez pet minut je prišel nazaj z polvečjo hlebo črnega kruha. Kljub protestovanju vratarja, ki je hotel menda edinstvo, mu je všeč.

Na naki klopi sta sedela dva premočarska nakladača nemškega parnika Wilhelma II., katerega štirje rumeni dimniki so se videli od vode. "To je močno vse res," je pravkar reklo pri drugemu, "toda mene ne spravi tudi deset konj na prokleti skrižnici. Ce moram umreti, raje tukaj od gladi, kakor da bi se pristil na ladji trpinčiti od nadkušanja, tega psa!" Jaz sem ga opozoril, da kurjač mogoče ni toliko krv, pač pa parobrodna družba. Nato mi je začel točiti, kako veliko dela je imel, da je bila jed slabha in ravnanje nezmočno. Nekemu njegovevo tovarišu, kateremu je največ predmet nočko počakovljal, je reklo zdravnik: "In če imate samo eno nogo, v premogovo skladite moreno. Vsak dan bi se kdo delal bolnega?"

S tem nisem slišal nič novega. Trimmer me je vprašal za svet, kaj naj bi počel, in kako bi bilo, ako ostane v New Yorku. Žal, da mu nič nisem mogel nič svetovati.

To noč smo spali z Gregorjem daleč od trimmerja v parku. Postalo je vetrovno, in moskiti niso bili prevezni. Moja tovarša sta spala kakor ubita. Mene se je spet polačala mrzila, da sem zasnil Žele proti jutru. Vzbujen sem bil na prav nenavadni način. Začutil sem namreč naenkrat na podplati električen udarec. Kakor bliski hitro sem poskočil ter prestraneno gledal debelega policeja pred seboj, ki je ne da bi kaj govoril, udaril v svojim kolemem se trimmerja in potem mojega bratranceja po podplati. Možak je bil menda kedaj basto-

k-vratom. Tih boj je odrinil in pogledal ven. Pri tem sem opazil, da ima dolge, črne lase. Obraz je bil subega. Star je bil kakih 25 let, toda v starosti se je pri Amerikanem kaj lahko zmotil.

S svoje lepe oblike je otresel prah, se še enkrat ogledal ter skočil dol. Slišal sem, ko je priatel na tla, slišal pa se tudi nekaj drugega, — kakor bi bilo stresel denar, zlato!

Cel dan smo povpraševali pri mnogih agentih, se ne rabiti noben parnik, namenjen v Evropo, delavec. Wilhelm II. je iskal 40 mož, nekaj kot nadomestilo za bolne, druge pa za poslogne trimmerje in kurjače. Nekej časa misila z bratrancem na ranjene noge, potem pa sva šla le tja. Usodo nas je obvarovala tega dela "krščanske pomorske vožnje", ker ne je zdravnik zavrnil kot bolnega.

Ko se je nekoga vetera že naračilo in je bila karnevalska razlivost na vrhu, me je srečal moj prijatelj Fortunato.

Pozdravil me je s pretirano prisnosti, kajti bil se je že močno opl. Napravljen je bil kot harlekin. Njegov bajnobarven kostum se je tesnilo na vratu, vendar pa je zanesljivo.

Načrtoval me je s pretirano prisnosti, kajti bil se je že močno opl. Napravljen je bil kot harlekin. Njegov bajnobarven kostum se je tesnilo na vratu, vendar pa je zanesljivo.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

Dejal sem mu: "Kako me veseli, dragi Fortunato, da sva se srečala.

Danes izgledaš zares izvrstno! Pa jaz imam doma velik sod Amontillado.

Prav tako je imel roko v žepu, ki je bil zelo razrezen.

In Vendar!

(Noveleta.)

Pod nogami je škripal sneg. Zvezdice so svetlikale skozi noč v srečanju, kakor bi anđeljki prizgali velikansko buščeno drevo.

Na nebu sijal je meseč. Smejal se je danes bolj, kakor drugekrat; Lenčika pa si je v svojem občutu mislila: "Ne sme se tako srečati, ko ji je prišen tako hudo!"

A meseč se je vseeno smejal.

Spremljevalca Lenčike je to tudi opazil. Na ozkem, lepem deklincem obrazu ni opazil njenega srčnega gorja, potem se je ožril v svetlo, bledo luno, katera je obsevala ves trg, pogledal nebov zvezdile in malih oblačkov, kateri se so hitro premikali na obnjenju.

"Jutri ob tem času budem že daleč od tu, gospica Lenčika!" je rekel na pol glasno. "Jutri bi tem času bomo mimo, zelo hitro minilo leto, odkar sem preživel v tem prijažnem mestu, minilo je tako, kakor v sanjah, a vse to se bode spremeno v velikomestni življenju. Ne, ne sme se! Rad bi obdržal to podobno za vedno v svojem sreču, bodisi vse zimske večere, ali bližajoči se spomlad. V sredi vsega tega, bodisi v snegu ali prijetnem jutru plesala oblike po šumi kakor ogenj peči ob večernem mraku, ko se stara namica spominja starodavnih pravilje —"

Pri teh besedah se je nekota ozrl na starše njegove spremjevale, ktere so korakali počasi za njima,

"Kaj tačega pozname gotovo tudi vi, gospica Lenčika?"

Zmaja je z glavo. "Ne," je rekla s tresivoščim glasom, in vendar je čutila, da imi prav, popolnoma prav, da je tudi ona vživala ono srečo, kakor on, ko je mamica pripovedovala v otrožnjih letih v češnemamraku razne pravljice. Čutila pa je le: da jej on, katerega ljudi že veliko in veliko dni, da od nježi v toliko dnevih ni dohila še prave besede, ktero je pribavovala, in on bude žel, žel za vedno iz mesta, ne da bi jej kedad pravo povale.

Ona ni tega razumela. Čutila je pač, da jej je bil dober, kaj je na njem videla kolikor je bil v zadrugah, da bi jo pritisnil na svoje srce. Zakaj ni tega storil? Tudi danes ne, ko so vsi od nježi to pričakovali — oče, mati, vsa plesna družba v vitalnici. Da, saj se je na obrazih vseh že videl nasreč: danes bode zaročitev v slovesu, danes postane Lenčika Volana nevesta poslavljajočega se poslužnega nadzornika Gričarje!

Vročina je silita deklej v obraz. Tam za bližnjim vegalom se nahaja hiša, v katerji je stanovanja. Le še nekoliko minut in posloviti se bode potreba, pričel bode konec in neprinakovana stvarnost.

Mali uradnik je šel nekaj žaga molče poleg svoje spremjevale. Tudi on je vidihihi, konci, njegovi prsti na rokah so se krili, s težavo je pridržal teško sopenje, ktero je prenovoval njegova razburjenost. Ako bi jo sedaj smeli pobititi, ako bi smel svoje ustnice pritisniti na njena mlaada, na pol odprtia ust! Da, smel bi to. Ali potem bi bil zaročen, potem bi ju njeni starši z veseljem blagoslovili in njegovo življenje bi bilo omejeno.

Bederija bi bila, ako bi to storil. Malo, razvajajo Lenčiku vzeti za ženo, deklej, ktere ni manjkalu na nobeni veselici, ktera je vselej bila obljubljena drugemu, kendar jo je videl, dasi je vedel, da okrajnega sodnika Volan ravno konaj izlaha s svojo plavo. Deklej si vzeti za ženo, ktera ni znala drugega, nego naktišti svoje sesto mladošč, ves bolj dan preganja, k tigranjem, pohotnostjo in koketiranjem — ne, tu mora pamet zmagati nad sladko ljubezni!

Dospeli so do hišnih vrat. Janez Gričar je pomolil svojo roko, priklonil se pred okrajnim sodnikom in njegovo malo, dobelo luno, sam ni vedel o tem je govoril, nekaj o zopetnem videnju, o nepozabnosti, prijetnih urah.

Potem je krepko držal prst Lenčike. Sam ni verjal, da bodo tako nereden pri slovesu. Govoriti ni mogel prav nič. S težavo je pušnogl svojo glavo na lehe rokavice in jih poljubil. Mrzlo mu je bilo na ustnicah: myzlo je bilo usnje, a misliti je moral za trenutek na one čase, ko ravno ta roka nikakor ni bila mrzla pri poljubovanju. Kako se je takrat ta roka resla in leha koza postala temnoruda pri poljubovanju!

"Ladka noč, gospod Gričar," je rekel Lenčika nekako mišma. "Ne zanudit vlaka zjutri!"

On se je ravnučno smjal. "Malo zgodaj za noč na ples — ob sedmih in 30 minut. Toda dolžnost me kaže, dasi je slavo hričko! Toraj na srečenje, gospica Lenčika!"

Niš ni na to odgovorila. Predobro je vedela, da so zadnje besede brez pomena. Saj je bil zelo vesel, da od tega pride, komaj žaka uro, da zmanjša nadomestno življenje z velikanskim, kjer bude malo, neznanino deklico kmalu pozabil.

Janez Gričar je pozabil naviti budilico. Njegova gospodinja pa si ni upala vedranti takoj pozno iz plesa domačega gosta in privočela južnji spanec.

"Najhaj se je premisli," je moralova, "in se sele popoldne odpelje z brzovlakom na Dunaj."

Ko se je prebudil in vravnal, je

težko je povesila lepo glavo. Čutila je, da nima več moči, da bi se zmogla brezdati. Ni mu zamogla več zreti v obraz. Črne pike na pajčolamu so ježi plesala pred očmi, po liehi pa so teče vroče kapljice druga za drugo.

"Lenčika!" poklicala je mati, ketera je že stala v odprti večinih vrata.

Strgala mu je svoj prst in hitela za starši v hišo.

Oče je ropotaje obrnil ključ v vrata in ona je vidiha poslavljajočega se kakor skozi megleno preprogo.

Razburjen je hitel po stopnjach navzgor. Dospaja v sobo je hitro snežna plašč, vzel ručnec evetlice iz las, samo šopek evetlice, ktere jej je on dal pri kotljono, je obdržala za pasom.

Ko se starši vstopili, je Lenčika ležala na naslonjači in jokala.

Oče ni nje rekel. Z roko je nežno počopal po počenki glavi, kakor v tolazo, in očel v svojo sobo. Mati pa je obstala pred svojo hčerjo in bila vsa sreča iz sebe.

"Nič, prav nič nje rekel! Tudi pri očeh ne, tudi ne med potjo?" — Oča sem si mislil. Vsi so enaki! Prilovati in zalezavati znača, kakor bi po kom koprinci, kakor hitro so pa prestavljeni, pa zasmehujejo uboge dekklice v malih mestih. — Toda ne poenotenj toliko komedij, dekle! Saj si tega vsega sama kriva! Kedor je tako ponosen, kakor ti, kdeč so moži takoj slabu približevati kakor ti, no, potem ni vred! In se lahko pomisli, koliko nas je veljal to leto! Tvoje oblike, naše dražice in kar vse pri tem je: kaj smo vse uprizorili za tega hčerka! Kakor knezi smo nastopali!

In vse zmanj: Hvala Bogu, da je bilo med zadnjic. Od sedaj naprej se ne boste več nedelevala veselje, ker ne razumejte uporabiti prilike. Jutri zmanjajoči nekaj plesati delati, vse preprečujte bodoči svetl — oh, temeljito, da se mora prečistiti pri vijšem postrem voditi na miso vajeni. Enako bi bilo z mnogimi šmeti pijači in nesposobneži, ki bi tekmo leta bili zopet ob grunci in se potem v najboljšem slajaju inčljivali kot majestinski in hlapci, zemljo pa bi zaposedli, tuje — Nemci, kakor se je to zgodilo in se se godi na Hrvatski in v Slavoniji.

Z vskokanjem fakultativnega oskrbiha bi se pa le perpetuiral sedanji položaj, ki je pa tudi nevzdržen tako za ake kakor za kmete. Kmeti se ne more v sedanjem stanju nikam pomagati, propadi, kajti denar bi bil kmalu zavrnjen, delu pa miso vajeni. Enako bi bilo z mnogimi šmeti pijači in nesposobneži, ki bi tekmo leta bili zopet ob grunci in se potem v najboljšem slajaju inčljivali kot majestinski in hlapci, zemljo pa bi zaposedli, tuje — Nemci, kakor se je to zgodilo in se se godi na Hrvatski in v Slavoniji.

Zakaj je vendar bila toliko vredna za zabave? Zakaj ne bi zamogla postati dobra in skrbna gospodinja, katera zna kuhati, svativi, počediti, nogačice pesti in krapati, ravno takaj, kakoršč bi on potreboval s svojo plašču. Mogoče bi bilo škoda za njeni dnevi, nekaj rožič, škoda za njen lepe oblike, ktere so se je takoj čudovito podale, ali bila bi velika sreča za njenega, ako bi s predarkom zamogel reči: "Pojli z menom, ostani moja zvezna dražica v veselju in žalosti, saj te ljubim, ti mala, lepa dekklica!"

Lenčika je govorila vzdignila. "Mati, moje mnenje je, da bi bilo bolje, ako bi nikdar z delom in prenehal." Že rekla utrujeno: "Saj to nisem nujno želel, mene ne bi bilo sram noki takoj ostala kakor sem, bila bi zavoljena z eno oblike vse leto in naše sem se zelo maleknostno ljubljen pesek v oči metati! To ni nikdar kaj prida! zato nisem nikdar vedela pri tem da se, in se nisen čutila sreča proti njeni, ves humbug, ktega ste yi hoteli ni bil za nič. — Ne razburite se, mati, jaz sem zopet popolnoma mirna."

Gospa okrajnega sodnika si je briala razburjeni obraz, kakor bi s tem hotela obrisati. "Osmisleni smo po vsem mestu! Vsakdo je pričakoval zmanjševanje, ali reči: 'Mamo, da je vse nismo poslužili stanovanju, in vse zaradi tega človeka!'"

Lenčika je govorila vzdignila. "Mati, moje mnenje je, da bi bilo bolje, ako bi nikdar z delom in prenehal." Že rekla utrujeno: "Saj to nisem nujno želel, mene ne bi bilo sram noki takoj ostala kakor sem, bila bi zavoljena z eno oblike vse leto in naše sem se zelo maleknostno ljubljen pesek v oči metati! To ni nikdar kaj prida! zato nisem nikdar vedela pri tem da se, in se nisen čutila sreča proti njeni, ves humbug, ktega ste yi hoteli ni bil za nič. — Ne razburite se, mati, jaz sem zopet popolnoma mirna."

Zmaja je z glavo. "Ne," je rekla s tresivoščim glasom, in vendar je čutila, da imi prav, popolnoma prav, da je tudi ona vživala ono srečo, kakor on, ko je mamica pripovedovala v otrožnjih letih v češnemamraku razne pravljice. Čutila pa je le: da jej on, katerega ljudi že veliko in veliko dni, da od nježi v toliko dnevih ni dohila še prave besede, ktero je pribavovala, in on bude žel, žel za vedno iz mesta, ne da bi jej kedad pravo povale.

Ona ni tega razumela. Čutila je pač, da jej je bil dober, kaj je na njem videla kolikor je bil v zadrugah, da bi jo pritisnil na svoje srce. Zakaj ni tega storil? Tudi danes ne, ko so vsi od nježi to pričakovali — oče, mati, vsa plesna družba v vitalnici. Da, saj se je na obrazih vseh že videl nasreč: danes bode zaročitev v slovesu, danes postane Lenčika Volana nevesta poslavljajočega se poslužnega nadzornika Gričarje!

Vročina je silita deklej v obraz. Tam za bližnjim vegalom se nahaja hiša, v katerji je stanovanja. Le še nekoliko minut in posloviti se bode potreba, pričel bode konec in neprinakovana stvarnost.

Mali uradnik je šel nekaj žaga molče poleg svoje spremjevale. Tudi on je vidihihi, konci, njegovi prsti na rokah so se krili, s težavo je pridržal teško sopenje, ktero je prenovoval njegova razburjenost. Ako bi jo sedaj smeli pobititi, ako bi smel svoje ustnice pritisniti na njena mlaada, na pol odprtia ust! Da, smel bi to. Ali potem bi bil zaročen, potem bi ju njeni starši z veseljem blagoslovili in njegovo življenje bi bilo omejeno.

Bederija bi bila, ako bi to storil. Malo, razvajajo Lenčiku vzeti za ženo, deklej, ktere ni manjkalu na nobeni veselici, ktera je vselej bila obljubljena drugemu, kendar jo je videl, dasi je vedel, da okrajni sodnik Volan ravno konaj izlaha s svojo plavo. Deklej si vzeti za ženo, ktera ni znala drugega, nego naktišti svoje sesto mladošč, ves bolj dan preganja, k tigranjem, pohotnostjo in koketiranjem — ne, tu mora pamet zmagati nad sladko ljubezni!

Dospeli so do hišnih vrat. Janez Gričar je pomolil svojo roko, priklonil se pred okrajnim sodnikom in njegovo malo, dobelo luno, sam ni vedel o tem je govoril, nekaj o zopetnem videnju, o nepozabnosti, prijetnih urah.

Potem je krepko držal prst Lenčike. Sam ni verjal, da bodo tako nereden pri slovesu. Govoriti ni mogel prav nič. S težavo je pušnogl svojo glavo na lehe rokavice in jih poljubil. Mrzlo mu je bilo na ustnicah: myzlo je bilo usnje, a misliti je moral za trenutek na one čase, ko ravno ta roka nikakor ni bila mrzla pri poljubovanju. Kako se je takrat ta roka resla in leha koza postala temnoruda pri poljubovanju!

Janez Gričar je pozabil naviti budilico. Njegova gospodinja pa si ni upala vedranti takoj pozno iz plesa domačega gosta in privočela južnji spanec.

"Najhaj se je premisli," je moralova, "in se sele popoldne odpelje z brzovlakom na Dunaj."

Ko se je prebudil in vravnal, je

slovec njeni sijalo. Na pol odprtim krovčku je ležal frak in po tleh so bili raztreseni kotliški redovi, sedem po številu od včerajšnjega plesa. Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike.

Hitro je skočil razburjen.

"Gospa Smu," je klical razburjen, "je vselej v sobo je vidiha poslavljajočega se kakor skozi megleno preprogo.

Razburjen je hitel po stopnjach navzgor. Dospaja v sobo je hitro snežna plašč, vzel ručnec evetlice iz las, samo šopek evetlice, ktere jej je on dal pri kotljono, je obdržala za pasom.

"Lenčika!" poklicala je mati, ketera je že stala v odprti večinih vrata.

Strgala mu je svoj prst in hitela za starši v hišo.

Oče je ropotaje obrnil ključ v vrata in ona je vidiha poslavljajočega se kakor skozi megleno preprogo.

"Ni sedem ne, ampak deset," je bil kratek odgovor. "Misila sem govoril nadzornik se hoče prespati in želite vselej odpeljati z brzovlakom."

"Kaj nič je mari kaj vi nislite?"

"Ko se starši vstopili, je Lenčika ležala na naslonjači in jokala.

"Oče ni nje rekel. Z roko je nežno počopal po počenki glavi, kakor v tolazo, in očel v svojo sobo. Mati pa je obstala pred svojo hčerjo in bila vsa sreča iz sebe.

"Ni sedem ne, ampak deset," je bil kratek odgovor.

"Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Zmanj na vrto vso čivki vrat, kakor bi že noč pojavila spomlad, samo budilnica je učinkovala in nepremikajoča kazalo je kazalo dve čez polnoč, da oni čas je jemal slovo od Lenčike."

Vstanovljena dne 16. avgusta 1906.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.

* sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

'ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHUVNI ZDRAVNIK:
S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V služaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisibolj v poročilih glavnega tajnika kakor pomanjklivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

GOŠPOM MIRONOLSKI.

Spisal Josip Stritar.

(Dalej.)

Hodovanju bolezen se ni obrnila dekle, pri meni! Kje je Zora? Ravno ne boljše ne na slabše. Skočil ves kar je bila tu; ujena roka je bila v čas je ležal v neveznosti; Bresla je bila moji roki; kam si jodala! Ti hočeš moč in dan poleg njegev postelje; biti mi ajemem mesta, ti hočeš biti stregla moj je kakor mati bolnemu otroku. Z roko mu je hladila razberi. Heno čelo, kar je bilo videti da dobro deholnik. Ali kaj je treba uboga sreča? Kako ji je krenavelo srce, ko ga je slala govoriti v vročinskih sanjih?

"Kaj želite vi s svojimi dekle? Meni čim v roke, da posetijo dvorice moj kralj. O kako je lepa moja kraljica, moja Zora! Kakor rož med osotom! Ne rož! Bela je kakor lilijs, in cista in nedolžna kakor lilijs! Lepa je in zvezda!"

"Zvezoba, pravijo ne druži se z lepoto. Ljudje govore, ker ne poznamo moje Zore. Knezi jo suhdijo in kralji, iz datijih čezer prihajajo, v deveto deželo je segel glas njen lepot. Klačajo se do ted pred njeno lepoto: zlate krome si smejajo z glav ter jih pokladijo v pris pred njeni lepoti: zlate krome si smejajo z glav ter jih pokladijo pred njeni noge. A moja kraljica sedi pogonsa na svetlem prestolu; zancljivo jih gleda in z drobno rožico se igra op tleh ter sinje v stran blesteje krome. Idite, govoriti jid, knezi in kralji! Izbrala sem si že žubega, ki kažejo v mojem sreču; pasir je moj ljubi, hele ovcice posem na zelenem travniku in jaz jih budem pasi z njimi!"

Io zoper čez nekaj časa:

"Prišla si, Zora moja! saj sem vedel, da približiš! Ta so me strasili ludoboj, tudi, ki mi se privoščijo moje sreči; dejali so mi, da si me zapustila, da si sta z madlom kažejovali, ki je lepo, kakor pomladansko jutro! Res si zapustila dom in oteta, a sta si v daljini tuge mesto obiskati bolnega prijatelja, da ne bude tako sam. Tako sam sem bil in zaprišen; se uatele mi bilo k temenmu otroku. Ti pa si prišla, zataj zvezla moja! Nie te ni držalo, ne mrežte ne sestrelne proučije; ni te strašila daljna pot! Prišla si in meliko svojo ročico mi pokladaš na vroče čelo. O poleži mi je sem na srec. Se bolj vroči mi je sreča od ljubezni do tebe. Kai ne gledaš s tako žalostnim očesom! Khe ti je kaj zaleda storil? O svet je tako ludoboj, Zora moja! Vsem nanačači gajino srčico. Strapene kaže lastje med evecicami po travi. Glej tisoč očega pisanega gada; tebe zalezanje, sladka nevesta moja! Beživa, beživa, Zora moja! zapustiva ta ludoboj svet; svet poče, da bi bila srečna! Stisni se v moje narocje! V narocje te nesem česa hribi in doline; sovražak je za name! O hvalo Bogu; rekešna sva! Glej, široko morje boči pred nama; ladja naja čaka ob brezu; hele jadra so razpeta; urno na ladjo! Nie se ne boj, nevesta moja! Pekojmo je morje, prijazna sapica diše in morske ribice plesajo in spremajo lajdo. Dalje, dalje! Glej, že naču pozdravlja zelen otok, prijazna naču vabi v mirno svoje narocje!"

Utrinje umodne; mrežel pot nim je obli velo, in težko sope, ex nekaj Čaši in plegledi; stemeče oči upira v krepo grčavo gorjačo in nekoliko ko-

pal zvest tovariš: velik, kosmat pes; star je bil res in suh, kakor njegov gospod, vendar ni mu bilo upati, tako hudo je gledal in nekaj zob si je bil se ohranil iz življenja nadlog za silo! Bal se ni, pravimo, nač popotnik, prej bi se ga bil kdo dragi ustrasil, aki bi ga srečal sam v gozdu, zlasti ponoc; po vsi svoji prikazni je bil nekako v sredi med razbojniki in beračem. Vendar ne bodoemo ga dalje popisovali; bralec, ki nas je prijazno spremjal do zdaj, upamo, da ga je že uganil, njega in njegovega tovariša, aki se še spominja moja, katerega so bili prinesli na pol mrtviga v Mirai dol. Spominja se morebiti še čudnega tovariševskega imena, njegovega gotovo ne; povedali mu ga nismo, ne vedo, da ga srečamo še kdaj. Dajmo mu, kakor vsem osebam te povesti, izmučitno ime, imenujmo ga Zaboj. — Zaboj torej je koračil pozno po gozdu. Ko se je naveličal življanja in petja, jel se je kratke fas pogovarjali s svojim tovarišem:

"Kam se ti tako žudi, žival božja! Strah te morda vendar ne bo, kaj? Če nam ne prenosciti nozoz v gozdu, saj ne bo prvič in zadnjie morebiti tudi ne. Brutus, Brutus! Meni se zdi, da si postal nekulčan na svoje stare dni; gorce večerje si želiš in mchke postelje starim kostem; po človeškem obližju hrepeniš; morebiti se doživim, da boste prijazno z repom migal, da boste reko lizal človeku! Ali sem te takoj neli? O Brutus, Brutus! ne zabi mejih nauk, ne izazveri se sebi in meni; ne zali me, ne delaj mi stramote! Ostaniva si zvesta, hikomur dobrje besede, prijaznega pogleda; ne prilizujva se; ne prosiva; sovraživa, zanjujuva kakor do sedaj človeka! — Lepen si? Ne boli lea; tod po grmovju poščiš; zajea bi pač rečko dohajal, at kaka miska bi se ti se da vječi ne boli tako izbirčen, moj Brutus, za silo, tudi mišje mesec! In če in ti mišje ne vjameš, brez večerje ne boles, nje se ne boj; los kralj imaava, zasluženega, ne izproševaga; zasluzen kralj, dober kralj! Samo prositi ne; nobeden človek na svetnici vreden najine poščenje! Vidiš, Brutus, kako lepo te učim! Ali ti me ne poščušči; kaj imam, kaj volam v evili, Brutus?"

In jezen sunč od sebe roko dekle, ki ga je toljalna in mirila. In ko pride gospod Mironolski sam toljalat bolnika; gleda ga debelo, rekoč:

"Kdo si ti, čestiti staršek? Znam se mi vidiš; zdi si mi, da sem te že videl nekje. Ti si Lear, kralj Lear si ti; otročje nelvajalnost ti je razorala oblije. Kje so tvoje hiceri, Lear? Neželjeno so bile, ti si jih prekel in zdaj si nesrečen! In vendar vse to ni že res. Brezlesna prikazna si ti, starca basenu otročja prijedova; vse če res; otročje nelvajalnost ni na svetu. Izgini izpred mojih oči, hudo je izpred tega prikazna!"

Tako je bilo sedaj življenje v Mirnom dolu! In gospa Jarinova? Zapustila je bila grad takoj drugi dan po dogodbi, ki je uenila srečo sodnej družini. Vsa potra je bila; ni čudo, rutila je žena, da je, že tudi nehot, krija nesrečo. Nemogoče je jih bilo puti in posloviti se od svojega neštečnega soseda. Poslala mu je pismenje z naslednjimi visticami:

"Gospod! Dasi le predlobo vem, da boste moje ime, moj spomin prekličali do konca dne, ne morem vendar tisti oddot brez vsakega slovesa. Tolaziti vas nimam pravice, tudi opravljala se ne odem; zastonj bi bila saka beseda, nesreča delu človeka življenega! Samo toliko vam rečem: Mnogo sem tripla v svojem življenju, vse moje življenje ni bilo nič proti nešteči, ki me je z vami vred zadela. Kako rada bi vam podala roko v slovo, videle vas več ne budem, a ne upam se pred vsake oblije. Z Bogom, z Bogom!"

XIII.

Mračilo se je že, ko je stopal postaj in moč po slabo uglejeni stezi preko zgoraj smrekovega gozda. Ni ga mrežilo, da so se mi nekje, tundje ali ne marje, pogosto izpodikale ob korenju, ki so se spenjale tu in tam čez steno, debelim kačam podobne; ni ga plastiha tema, ki je gledala tako stranovito z debelimi, črnimi očmi izmed goščev; dobre vojje je bil, zdaj je živig, zlaj počeval kratke pesmice s hripcavim glasom, ki se pa vendar ni nepravilno razlagal po samotnem gozdu; zlaj je opomnil sovo, ki se je oglašala v smrečju, zdaj metal svoje pokrivalo za netopirji, ki so mu pretejavali pot. Mudilo se mu ni, kakor je bilo videti; počas je korakal, dasi ni bilo videti gozdu konca ne kraja pred njim. Strah ga ni bilo; vse je kazalo, da je mož vajen gozdu in noči. Tudi ni vedel, zakaj bi se bal; zlato in srebro, in kar je sploh posvetnega blaga, ga ni težilo na srečo; in tudi, kar je imel na životu, težko da bi bilo mikalo razbojnika, ki preži za grmovjem očest. "V pričo razbojnika pel srčan bo prazen popotnik," pravi rimski pesnik. Bal se torek in nekaj Čaši in plegledi; stemeče oči upira v krepo grčavo gorjačo in nekoliko ko-

(Dalje prihodnau)

SLOVENCI IN SLOVENKE NA
ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI
SLOVENSKI DNEVNIKI

NAZNANOLO.

Rojakom, kateri so kupili srečke za harmoniko od rojaka Josipa Glavača, naznajam, da je bila dne 6. novembra izbruhnila Stev. 55, katero je kupil Josip Kosmatin, član društva Pomočnik. Zrehanje je bilo v dvojni društvu Triglav v Johnstownu, Pa.

S pozdravom

Josip Glavač,
R. F. D. 3, Box 144 A.
(19-21-11) Johnstown, Pa.

ZIMSKI POUK

v angleščini in lepopisu potom dopisovanja.

Ako želite dobiti nekaj pojma o teh predmetih, vpisite se v načo žolo Poučenje že tri leta. Pojasnila za storjenje.

Slovenska korespondenčna žola,
6119 St. Clair Avenue (S. B. 10),
Cleveland, Ohio.

POZOR!

15. decembar

IZURJENI PEVOVODJA
Prednost ima oni, kateri zna tudi počevati godbo. Vsa izozdevna pisma pošljite na ureduštvo.

"Glas Naroda".
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

HARMONIKE

bodisi kakor nekoli vrste izdelujem in popravjam po najnajih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravje zanesljivo vsakdo pošije, ker sem že nad 10 let takoj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjski kakor vsi druge harmonike te računam po delu kakorko kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 6. nad Str. Cleve nad. O.

NAZNANOLO IN PRIPOROČILO.

Cenjeno rojako v Irvin, Pa., in okolici naznamo, da je za tankajški okraj nač podbljaščeni zastopnik

Mr. FRANK DEMSHAR.

115 W. Michigan St., Duluth, Minn.,

kteri ima svoj

Rojaki ne poslušajte!

Obrekovalcev in lažnjivcev iz katerih ne govori druzega nego črna zavist.

Frank Sakser Co.

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

(lastna hiša)

6104 St. Clair Ave. N. E., Cleveland, O.

stoji danes tako trdno kakor še nikdar popreje. Kdo pošilja

denarje v staro domovino

lahko mirno spi in si je svest, da ti pridejo po posredovanju te tvrdke v najkrajšem času domu.

Potniki, kteri kupijo

parobrodne listke

so pri tej tvrdki najbolje in najsolidnejše postreženi.

To več tisoč rojakov!

Vsakdo kdo se je enkrat obrnil na to tvrdko se še vedno z zaupanjem na njo obrača.

KOLEDAR ZA LETO 1911

za marljivo tiskamo ter bode vsebine

zopet raznovrtna in obsežna; tudi

več slik bo v njem. Upamo, da bode

do konca novembra dostikan na kar

do bodo precej pričeli razpošljati

Cena mu bode tudi letos 30 centov

• počto vred

NAZNANOLO.

Rojakom Slovencem in Hrvatom

kteri potujejo čez Duluth, Minn., pri

poročamo načega zastopnika g

JOSIP SCHARABON.

115 W. Michigan St., Duluth, Minn.

kteri ima svoj

SALOON

prav blizu kolodvora. Vsak rojak je

pri njemu najbolje postrežen.

Pošilja denar v staro domovino

najcenejše in najhitreje po načem po